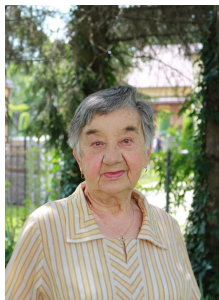


Fragment relacji świadka historii



JANINA DRZEWIECKA

ur. 1937, Budzanów



Zakres terytorialny i czasowy	Słobódka Janowska, 1942-1944
--------------------------------------	------------------------------

Ukrywanie Żydów przez Józefę Skokun w czasie II wojny światowej

Moja babcia, Józefa Skokun, ukrywała Żydów, ojca z córką. Bała się, ale ich przyjęła. Nikomu w domu o tym nie powiedziała, nawet mężowi, bo nie wolno było pomagać Żydom. Babcia jednak miała takie dobre serce, że nie mogła odmówić. Przetrzymywała ich w stodole od jesieni do wiosny. Babci było bardzo ciężko, bo nikt o tym nie wiedział. Wynosiła im jedzenie, niby dla bydła, dla świń, a zawsze miała coś ugotowane. Dawała im jeść dwa razy dziennie, żeby przeżyli. I przeżyli. Później wyjechali do Ameryki i pisali do babci. Ta Żydówka mówiła: *Ty jesteś moją drugą mamą, bo mnie uratowałaś i karmiłaś w ciężkich czasach.* To była zima i babcia, co miała, jakiś koc, jakieś stare rzeczy, dawała im, żeby mieli ciepło. Ale mimo wszystko było im zimno. Dziadek się dowiedział, że babcia ukrywa Żydów i mówił: *Co ty robisz? Przecież nam grozi śmierć.* A babcia mówiła: *To trudno. Gorzej by mi było im odmówić. Ja wolałam śmierć, jak im odmówić.* To pamiętam. Moja babcia była kochana. A dla mnie to było wielkie przeżycie.

Data utworzenia	26 lipca 2024
Rozmawiał/a	Julia Maciulewicz
Redakcja	Jadwiga Horanin
Prawa	Forum Dialogu Między Kulturami